

[Albrechtsen]

at der nu bliver den samme tjenestetid – det er kun en elementær retfærdighedsgerning, der derved sker – men vi vil naturligvis på ingen måde på noget tidspunkt under behandlingen af disse sager tage medansvar for det samlede tjenestetidssystem. Det går jeg heller ikke ud fra nogen havde forestillet sig at vi ville gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2 og § 3, således ændret

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

(Fremsat 11/2 86. Første behandling 13/3 86. Betænkning 16/5 86).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Da miljøbeskyttelsesloven i sin tid blev vedtaget, skete det med stemmer fra socialdemokratiet og det konservative folkeparti. An-

dre partier ville med forskellig begrundelse ikke medvirke på det tidspunkt.

Nu er vi i den meget interessante situation, at der fra regeringens side foreligger et forslag til skærpelse af miljøbeskyttelsesloven, men ud over dette har der i folketinget foreligget en række forslag, dels et fra socialdemokratiet, dels to fra SF og VS, som lægger op til en yderligere skærpelse ud over den, regeringen har foreslået. Situationen var jo den, at det forslag socialdemokratiet fremkom med, de forslag, SF og VS fremkom med, ikke fik en særlig venlig modtagelse af regeringen og regeringspartierne ved førstebehandlingen.

Igen har vi oplevet – det synes jeg bestemt der er grund til at udtrykke glæde over – at regeringen og regeringspartierne har ladet sig overbevise af saglige argumenter.

Jeg er meget glad for og tilfreds med, at socialdemokratiets forslag til en væsentlig skærpelse af miljøbeskyttelseslovens formålsbestemmelse er blevet accepteret i uændret skikkelse af regeringen, af regeringspartierne, og at det er et meget bredt flertal i folketinget, der nu er gået sammen om en væsentlig skærpelse og præcisering af formålsbestemmelsen. Der er nu ikke længere tvivl om, at det, der skal lægges vægt på, er miljøhensynet og det alene. Det eneste, der kan svække dette princip, er det almindelige forvaltningsretlige princip om proportionalitet, at der skal være rimelighed i tingene. Det har vi klart præciseret i betænkningen, det er der enighed om, og derefter skulle der være skabt klarhed på dette område. Jeg tror personlig, at det er den væsentligste ting, der sker nu.

Ud over det er der en lang række andre ting, jeg tror vil være meget nyttige. Jeg er tilfreds med, at vi får en skærpelse af hele godkendelsesproceduren, dels på baggrund af forslag, vi har fremsat, dels på baggrund af forslag, SF og VS har fremsat. Vi får tidsbegrænsede godkendelser, der bliver skærpet mulighed for at gribe ind, alt sammen noget, der vil medvirke til i praksis at styrke mulighederne for tilsynsmyndighederne for at sikre et bedre miljø.

Vi havde også gerne set, at vi havde taget stilling til miljøankenævnets placering, og ved første behandling af det forslag, vi havde fremsat, var der tanker fremme om, at miljøankenævnet skulle slettes. Det var der på det